

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 249

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 55

14 września 2012

Spis treści

I Akty ustawodawcze

DYREKTYWY

- ★ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/23/UE z dnia 12 września 2012 r. zmieniająca dyrektywę 2009/138/WE (Wyłącalność II) w odniesieniu do terminu jej transpozycji, daty rozpoczęcia jej stosowania oraz daty uchylecia niektórych dyrektyw ⁽¹⁾ 1

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 815/2012 z dnia 13 września 2012 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (UE) nr 904/2010 w odniesieniu do procedur szczególnych dotyczących podatników niemających siedziby, którzy świadczą usługi telekomunikacyjne, usługi nadawcze lub usługi elektroniczne na rzecz osób niebędących podatnikami 3

Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 816/2012 z dnia 13 września 2012 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 11

Cena: 3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

DECYZJE

- ★ Decyzja Rady 2012/503/WPZiB z dnia 13 września 2012 r. zmieniająca decyzję 2010/452/WPZiB w sprawie Misji Obserwacyjnej Unii Europejskiej w Gruzji, EUMM Georgia 13

I

(Akty ustawodawcze)

DYREKTYWY

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2012/23/UE

z dnia 12 września 2012 r.

zmieniająca dyrektywę 2009/138/WE (Wyłącalność II) w odniesieniu do terminu jej transpozycji, daty rozpoczęcia jej stosowania oraz daty uchylenia niektórych dyrektyw

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 53 ust. 1 i art. 62,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie

podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyłącalność II) ⁽²⁾ przewiduje nowoczesny, oparty na analizie ryzyka system regulacji i nadzoru zakładów ubezpieczeń i reasekuracji Unii. Ten system jest konieczny w celu zapewnienia bezpiecznego i solidnego sektora ubezpieczeń, będącego w stanie dostarczać zrównoważone produkty ubezpieczeniowe i wspierać sferę realnej gospodarki poprzez sprzyjanie długoterminowym inwestycjom oraz zapewnienie dodatkowej stabilności.

(2) W dyrektywie 2009/138/WE ustalono 31 października 2012 r. jako termin transpozycji oraz 1 listopada 2012 r. jako datę rozpoczęcia stosowania. Ponadto dyrektywa ta ustala 1 listopada 2012 r. jako datę uchylenia obowiązujących dyrektyw dotyczących ubezpieczeń i reasekuracji ⁽³⁾ (zwanych dalej wspólnie „Wyłącalność I”)

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 3 lipca 2012 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 5 września 2012 r.

⁽²⁾ Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1.

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 64/225/EWG z dnia 25 lutego 1964 r. w sprawie zniesienia ograniczeń swobody przedsiębiorczości i świadczenia usług w dziedzinie reasekuracji i retrocesji (Dz.U. 56 z 4.4.1964, s. 878/64); pierwsza dyrektywa Rady 73/239/EWG z dnia 24 lipca 1973 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do podejmowania i prowadzenia działalności w dziedzinie ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie (Dz.U. L 228 z 16.8.1973, s. 3); dyrektywa Rady 73/240/EWG z dnia 24 lipca 1973 r. znosząca ograniczenia swobody przedsiębiorczości w zakresie ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie (Dz.U. L 228 z 16.8.1973, s. 20); dyrektywa Rady 76/580/EWG z dnia 29 czerwca 1976 r. zmieniająca dyrektywę 73/239/EWG (Dz.U. L 189 z 13.7.1976, s. 13); dyrektywa Rady 78/473/EWG z dnia 30 maja 1978 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do koasekuracji we Wspólnocie (Dz.U. L 151 z 7.6.1978, s. 25); dyrektywa Rady 84/641/EWG z dnia 10 grudnia 1984 r. zmieniająca, szczególnie w zakresie ubezpieczenia świadczenia pomocy turystycznej, pierwszą dyrektywę (73/239/EWG) (Dz.U. L 339 z 27.12.1984, s. 21); dyrektywa Rady 87/344/EWG z dnia 22 czerwca 1987 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczenia ochrony prawnej (Dz.U. L 185 z 4.7.1987, s. 77); druga dyrektywa Rady 88/357/EWG z dnia 22 czerwca 1988 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie i ustanowienia przepisów ułatwiających skuteczne korzystanie ze swobody świadczenia usług (Dz.U. L 172 z 4.7.1988, s. 1); dyrektywa Rady 92/49/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie (trzecia dyrektywa w sprawie ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie) (Dz.U. L 228 z 11.8.1992, s. 1); dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 98/78/WE z dnia 27 października 1998 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad zakładami ubezpieczeń w grupach ubezpieczeniowych (Dz.U. L 330 z 5.12.1998, s. 1); dyrektywa 2001/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 marca 2001 r. w sprawie reorganizacji i likwidacji zakładów ubezpieczeń (Dz.U. L 110 z 20.4.2001, s. 28); dyrektywa 2002/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 listopada 2002 r. dotycząca ubezpieczeń na życie (Dz.U. L 345 z 19.12.2002, s. 1) i dyrektywa 2005/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 listopada 2005 r. w sprawie reasekuracji (Dz.U. L 323 z 9.12.2005, s. 1).

- (3) Dnia 19 stycznia 2011 r. Komisja przyjęła wniosek (dotyczący „drugiej dyrektywy zbiorczej”) w sprawie, między innymi, zmiany dyrektywy 2009/138/WE w celu uwzględnienia nowego systemu nadzoru w odniesieniu do ubezpieczeń, a mianowicie utworzenia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych). Wniosek dotyczący drugiej dyrektywy zbiorczej zawiera również przepisy dotyczące odroczenia terminu transpozycji i daty rozpoczęcia stosowania dyrektywy 2009/138/WE oraz odroczenia daty uchylecia Wyłącalności I.
- (4) Biorąc pod uwagę złożoność wniosku w sprawie drugiej dyrektywy zbiorczej, istnieje ryzyko, że nie wejdzie ona w życie przed upływem terminu transpozycji i przed datą rozpoczęcia stosowania dyrektywy 2009/138/WE. Pozostawienie tych terminów bez zmian spowodowałoby, że dyrektywa 2009/138/WE musiałaby zostać wdrożona przed wejściem w życie przepisów przejściowych oraz odpowiednich dostosowań przewidzianych we wniosku dotyczącym drugiej dyrektywy zbiorczej.
- (5) W celu uniknięcia zbyt uciążliwych obowiązków prawodawczych dla państw członkowskich na mocy dyrektywy 2009/138/WE i później w ramach nowego systemu przewidzianego we wniosku dotyczącym drugiej dyrektywy zbiorczej należy zatem odroczyć termin transpozycji dyrektywy 2009/138/WE.
- (6) W celu umożliwienia organom nadzoru oraz zakładom ubezpieczeń i reasekuracji przygotowania się do stosowania nowego systemu nadzoru, należy także przewidzieć późniejszą datę rozpoczęcia stosowania dyrektywy 2009/138/WE.
- (7) Ze względu na konieczność zapewnienia pewności prawa należy odpowiednio odroczyć datę uchylecia Wyłącalności I.
- (8) Ze względu na bardzo krótki okres, jaki pozostał do dat ustanowionych w dyrektywie 2009/138/WE, niniejsza dyrektywa powinna wejść w życie bezzwłocznie,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 2009/138/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 309 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:
 - a) w akapicie pierwszym datę „31 października 2012 r.” zastępuje się datą „30 czerwca 2013 r.”;
 - b) po akapicie pierwszym dodaje się akapit w brzmieniu:

„Przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne, o których mowa w akapicie pierwszym, stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r.”;
- 2) w art. 310 w akapicie pierwszym datę „1 listopada 2012 r.” zastępuje się datą „1 stycznia 2014 r.”;
- 3) w art. 311 w akapicie drugim datę „1 listopada 2012 r.” zastępuje się datą „1 stycznia 2014 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 12 września 2012 r.

W imieniu Parlamentu
Europejskiego
M. SCHULZ
Przewodniczący

W imieniu Rady
A. D. MAVROYIANNIS
Przewodniczący

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 815/2012

z dnia 13 września 2012 r.

ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (UE) nr 904/2010 w odniesieniu do procedur szczególnych dotyczących podatników niemających siedziby, którzy świadczą usługi telekomunikacyjne, usługi nadawcze lub usługi elektroniczne na rzecz osób niebędących podatnikami

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (UE) nr 904/2010 z dnia 7 października 2010 r. w sprawie współpracy administracyjnej oraz zwalczania oszustw w dziedzinie podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 44 ust. 1, art. 44 ust. 2 akapit drugi, art. 45 ust. 1 i 2 oraz art. 51 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (UE) nr 904/2010 określa zasady współpracy administracyjnej oraz zwalczania oszustw w dziedzinie podatku od wartości dodanej (VAT). Artykuły 44 i 45 rozporządzenia (UE) nr 904/2010 dotyczą w szczególności wymiany informacji dotyczących procedur szczególnych dla usług telekomunikacyjnych, usług nadawczych lub usług elektronicznych przewidzianych w tytule XII rozdziale 6 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽²⁾. Te procedury szczególne dotyczą podatnika mającego siedzibę poza terytorium państwa członkowskiego konsumpcji deklarującego podatek VAT należny z tytułu odpowiednich sprzedaży w państwie członkowskim konsumpcji za pośrednictwem elektronicznego interfejsu w państwie członkowskim identyfikacji (system punktów kompleksowej obsługi).
- (2) Określone informacje odnoszące się do transakcji przeprowadzanych w ramach tych procedur szczególnych powinny być gromadzone i wymieniane między państwami członkowskimi. Dotyczy to konkretnie wymiany danych identyfikacyjnych między państwami członkowskimi oraz gromadzenia i wymiany między tymi państwami szczegółowych danych zawartych w deklaracji VAT, w tym korekt tych deklaracji VAT.

- (3) Aby zapewnić, że informacje są wymieniane w sposób jednolity, konieczne jest przyjęcie szczegółów technicznych dotyczących takiej wymiany, w tym jednolitej wiadomości elektronicznej. Pozwoliłoby to na opracowanie jednolitych specyfikacji technicznych i funkcjonalnych, jako że ich podstawę stanowiłyby ramy regulacyjne.
- (4) Niektóre informacje o zmianach danych identyfikacyjnych, takie jak wykluczenie ze stosowania procedury szczególnej, dobrowolne zaprzestanie stosowania tej procedury lub zmiana państwa członkowskiego identyfikacji, również powinny być bezzwłocznie w jednolity sposób wymieniane, aby umożliwić państwom członkowskim monitorowanie prawidłowego stosowania procedur szczególnych i zwalczanie oszustw. W tym celu należy dokonać wspólnych ustaleń dotyczących elektronicznej wymiany wspomnianych wyżej informacji.
- (5) W celu zminimalizowania obciążeń administracyjnych konieczne jest ustanowienie określonych wymogów dotyczących elektronicznego interfejsu ułatwiających składanie informacji na temat identyfikacji oraz deklaracji VAT przez podatników. Nie należy odbierać państwu członkowskim możliwości zapewnienia dodatkowych funkcji w celu dalszego zmniejszenia obciążeń administracyjnych.
- (6) Aby zagwarantować, że informacje dotyczące rejestracji na potrzeby procedury szczególnej oraz deklaracje VAT złożone w ramach tej procedury będą mogły być skutecznie przekazywane i przetwarzane, państwa członkowskie powinny opracować elektroniczny interfejs w jednolity sposób. Dlatego konieczne jest ustanowienie jednolitej wiadomości elektronicznej służącej przekazywaniu tych informacji.
- (7) Konieczne jest wyjaśnienie, jakie informacje należy przekazać w razie braku sprzedaży w ramach procedur szczególnych w określonym okresie czasu w jednym lub we wszystkich państwach członkowskich.

⁽¹⁾ Dz.U. L 268 z 12.10.2010, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

- (8) W celu umożliwienia państwom członkowskim i podatnikom odwoływania się w jednoznaczny sposób do konkretnych deklaracji VAT w ich kolejnych komunikatach, w tym przy płatności podatku, państwo członkowskie identyfikacji powinno nadawać każdej deklaracji VAT unikalny numer referencyjny.
- (9) Niniejsze rozporządzenie należy stosować od tego samego dnia, od którego zastosowanie ma art. 44 i art. 45 rozporządzenia (UE) nr 904/2010.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu Współpracy Administracyjnej,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „procedura nieunijna” oznacza procedurę szczególną dla usług telekomunikacyjnych, usług nadawczych lub usług elektronicznych świadczonych przez podatników niemających siedziby na terytorium Wspólnoty, ustanowioną w tytule XII rozdział 6 sekcja 2 dyrektywy 2006/112/WE;
- 2) „procedura unijna” oznacza procedurę szczególną dla usług telekomunikacyjnych, usług nadawczych lub usług elektronicznych świadczonych przez podatników mających siedzibę na terytorium Wspólnoty, lecz nie w państwie członkowskim konsumpcji, ustanowioną w tytule XII rozdział 6 sekcja 3 dyrektywy 2006/112/WE;
- 3) „procedury szczególne” oznaczają „procedurę nieunijną” oraz „procedurę unijną”;

Artykuł 2

Funkcje elektronicznego interfejsu

Elektroniczny interfejs w państwie członkowskim identyfikacji, za pośrednictwem którego podatek zgłasza stosowanie jednej z procedur szczególnych i za pośrednictwem którego podatek ten składa deklaracje VAT w ramach tej samej procedury w państwie członkowskim identyfikacji, ma następujące funkcje:

- a) musi oferować możliwość zapisania danych identyfikacyjnych zgodnie z art. 361 dyrektywy 2006/112/WE lub deklaracji VAT zgodnie z art. 365 i 369g dyrektywy 2006/112/WE, zanim zostaną one przedłożone;
- b) musi umożliwić podatnikowi przedłożenie odpowiednich informacji odnoszących się do deklaracji VAT drogą elektroniczną zgodnie z warunkami określonymi przez państwo członkowskie identyfikacji.

Artykuł 3

Przekazywanie informacji dotyczących identyfikacji

1. Państwo członkowskie identyfikacji przekazuje pozostającym państwom członkowskim za pośrednictwem sieci CCN/CSI następujące informacje:

- a) informacje pozwalające na identyfikację podatnika stosującego procedurę nieunijną;
- b) podobne informacje pozwalające na identyfikację podatnika stosującego procedurę unijną;
- c) nadany numer identyfikacyjny.

Do przekazywania informacji określonych w akapicie pierwszym służy jednolita wiadomość elektroniczna określona w załączniku I. Kolumna B jednolitej wiadomości elektronicznej określonej w załączniku I ma zastosowanie do procedury nieunijnej, a kolumna C ma zastosowanie do procedury unijnej.

2. Państwo członkowskie identyfikacji bezzwłocznie powiadamia inne państwa członkowskie za pośrednictwem sieci CCN/CSI, korzystając z jednolitej wiadomości elektronicznej określonej w załączniku II do niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy podatek:

- a) jest wykluczony z jednej z procedur szczególnych;
- b) dobrowolnie zaprzestaje stosowania jednej z procedur szczególnych;
- c) zmienia państwo członkowskie identyfikacji w ramach procedury unijnej.

Artykuł 4

Przedłożenie deklaracji VAT przez podatnika

1. Podatnik przedkłada deklaracje VAT zawierające szczegółowe informacje zgodnie z art. 365 i 369g dyrektywy 2006/112/WE państwu członkowskiemu identyfikacji, korzystając z jednolitej wiadomości elektronicznej określonej w załączniku III do niniejszego rozporządzenia. Kolumna B jednolitej wiadomości elektronicznej określonej w załączniku III ma zastosowanie do procedury nieunijnej, a kolumna C ma zastosowanie do procedury unijnej.

2. Jeżeli w okresie rozliczeniowym podatek nie świadczy w żadnym państwie członkowskim usług na podstawie procedur szczególnych, wypełnia się zerową deklarację VAT. W tym celu wypełnia się w jednolitej wiadomości elektronicznej określonej w załączniku III w przypadku procedury unijnej jedynie pola 1, 2 oraz 21, a w przypadku procedury nieunijnej – pola 1, 2 i 11.

3. Podatnik jest zobowiązany jedynie do podania informacji o świadczeniu usług dotyczących państwa członkowskiego konsumpcji i świadczonych z państwa członkowskiego siedziby, jeżeli usługi były świadczone w okresie rozliczeniowym w ramach procedur szczególnych odpowiednio w tym państwie członkowskim lub z tego państwa członkowskiego.

Artykuł 5

Przekazywanie informacji zawartych w deklaracji VAT

Informacje zawarte w deklaracji VAT, o której mowa w art. 4 ust. 1, są przysyłane przez państwo członkowskie identyfikacji każdemu państwu członkowskiemu konsumpcji i siedziby wymienionemu w deklaracji VAT, poprzez sieć CCN/CSI, z wykorzystaniem jednolitej wiadomości elektronicznej określonej w załączniku III do niniejszego rozporządzenia.

Na użytek akapitu pierwszego państwo członkowskie identyfikacji przekazuje państwu członkowskiemu konsumpcji i prowadzenia przedsiębiorstwa, w którym lub z którego usługi były świadczone, ogólne informacje zawarte w części 1 jednolitej wiadomości elektronicznej określonej w załączniku III, wraz z informacjami zawartymi w części 2 tej jednolitej wiadomości elektronicznej dotyczącymi tego konkretnego państwa członkowskiego konsumpcji lub prowadzenia przedsiębiorstwa.

Państwo członkowskie identyfikacji przekazuje informacje zawarte w deklaracji VAT jedynie tym państwom członkowskim, które zostały wskazane w tej deklaracji VAT.

Artykuł 6

Unikalny numer referencyjny

Informacje przekazywane na mocy art. 5 zawierają numer referencyjny nadany przez państwo członkowskie identyfikacji, który jest niepowtarzalny dla konkretnej deklaracji VAT.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 września 2012 r.

Artykuł 7

Korekty deklaracji VAT

Państwo członkowskie identyfikacji umożliwia podatnikowi korygowanie wszelkich deklaracji VAT za pomocą elektronicznego interfejsu, o którym mowa w art. 2. Państwo członkowskie identyfikacji przekazuje informacje na temat korekt do państwa członkowskiego (państw członkowskich) konsumpcji i prowadzenia przedsiębiorstwa, których to dotyczy, zgodnie z art. 5, i oznacza te informacje znacznikiem czasu.

Artykuł 8

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2015 r.

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

Dane identyfikacyjne

Kolumna A	Kolumna B	Kolumna C
Numer pola	Procedura nieunijna	Procedura unijna
1	Indywidualny numer identyfikacyjny VAT nadany przez państwo członkowskie identyfikacji zgodnie z art. 362 dyrektywy 2006/112/WE ⁽¹⁾	Indywidualny numer identyfikacyjny VAT nadany przez państwo członkowskie identyfikacji zgodnie z art. 369d dyrektywy 2006/112/WE, w tym kod kraju
2	W stosownym przypadku krajowy numer identyfikacji podatkowej	
3	Nazwa przedsiębiorstwa	Nazwa przedsiębiorstwa
4	Nazwa(-y) handlowa(-e), jeśli inna(-e) niż nazwa przedsiębiorstwa	Nazwa(-y) handlowa(-e), jeśli inna(-e) niż nazwa przedsiębiorstwa
5	Dokładny adres pocztowy ⁽²⁾	Dokładny adres pocztowy ⁽³⁾
6	Państwo, w którym podatnik posiada siedzibę działalności gospodarczej	Państwo, w którym podatnik posiada siedzibę działalności gospodarczej, jeżeli chodzi o miejsce poza Unią
7	Adres poczty elektronicznej podatnika	Adres poczty elektronicznej podatnika
8	Strona(-y) internetowa(-e) podatnika, o ile istnieje(-ą)	Strona(-y) internetowa(-e) podatnika, o ile istnieje(-ą)
9	Imię i nazwisko osoby kontaktowej	Imię i nazwisko osoby kontaktowej
10	Numer telefonu	Numer telefonu
11	Numer IBAN lub OBAN	Numer IBAN
12	Numer BIC	Numer BIC
13.1		Indywidualny numer identyfikacyjny VAT lub w przypadku jego braku numer rejestracji podatkowej nadany przez państwo członkowskie, w którym podatnik posiada stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej ⁽⁴⁾ , inne niż państwo członkowskie identyfikacji
14.1		Dokładny adres pocztowy i nazwa handlowa stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej ⁽⁵⁾ , innego niż w państwie członkowskim identyfikacji
15.1		Numer identyfikacyjny VAT nadany przez państwo członkowskie jako podatnikowi niemającemu siedziby ⁽⁶⁾
16	Zgłoszenie przekazane drogą elektroniczną, iż podatnik nie jest zarejestrowany dla celów podatku VAT na terenie Unii	
17	Data rozpoczęcia korzystania z procedury ⁽⁷⁾	Data rozpoczęcia korzystania z procedury ⁽⁸⁾
18	Data wniosku podatnika o zarejestrowanie w ramach procedury	Data wniosku podatnika o zarejestrowanie w ramach procedury
19	Data decyzji w sprawie rejestracji, podjętej przez państwo członkowskie identyfikacji	Data decyzji w sprawie rejestracji, podjętej przez państwo członkowskie identyfikacji
20		Oznaczenie, czy podatnik należy do grupy VAT ⁽⁹⁾

Kolumna A	Kolumna B	Kolumna C
Numer pola	Procedura nieunijna	Procedura unijna
21	Indywidualny numer identyfikacyjny VAT nadany przez państwo członkowskie identyfikacji zgodnie z art. 362 lub 369d dyrektywy 2006/112/WE, jeśli poprzednio korzystano z jednej z procedur.	Indywidualny numer identyfikacyjny VAT nadany przez państwo członkowskie identyfikacji zgodnie z art. 362 lub 369d dyrektywy 2006/112/WE, jeśli poprzednio korzystano z jednej z procedur.

(¹) Numer ten ma następujący format: EUxxxxxyyyz, przy czym: xxx oznacza 3-cyfrowy kod numeryczny ISO państwa członkowskiego identyfikacji; yyyyy oznacza 5-cyfrowy numer nadany przez państwo członkowskie identyfikacji; natomiast z jest cyfrą kontrolną.

(²) Należy wskazać kod pocztowy, o ile istnieje.

(³) Należy wskazać kod pocztowy, o ile istnieje.

(⁴) W przypadku więcej niż jednego stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej należy wypełnić pole 13.1, 13.2 itp.

(⁵) W przypadku więcej niż jednego stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej należy wypełnić pole 14.1, 14.2 itp.

(⁶) W przypadku więcej niż jednego numeru identyfikacyjnego VAT nadanego przez państwo(-a) członkowskie jako podatnikowi niemającemu siedziby, należy wypełnić pole 15.1, 15.2 itp.

(⁷) W niektórych ograniczonych przypadkach data ta może poprzedzać datę rejestracji do procedury.

(⁸) W niektórych ograniczonych przypadkach data ta może poprzedzać datę rejestracji do procedury.

(⁹) Jest to zwykle pole, w którym zaznacza się odpowiedź: Tak/Nie.

ZAŁĄCZNIK II

Szczegółowe informacje dotyczące statusu podatnika w rejestrze państwa członkowskiego identyfikacji

Indywidualny numer identyfikacyjny VAT nadany przez państwo członkowskie identyfikacji, w tym kod kraju	
Data, od której będzie obowiązywać zmiana	Przyczyna zmiany statusu podatnika w rejestrze przy użyciu następujących kodów: 1) Podatnik powiadomił państwo członkowskie identyfikacji, że nie świadczy już usług telekomunikacyjnych, nadawczych lub elektronicznych. 2) Państwo członkowskie identyfikacji zakłada, że działalność podlegająca opodatkowaniu prowadzona przez podatnika objętego procedurą szczególną uległa zakończeniu. 3) Podatnik nie spełnia już warunków koniecznych dla korzystania z procedury szczególnej. 4) Podatnik uporczywie uchyla się od stosowania zasad dotyczących procedury szczególnej. 5) Podatnik wystąpił z wnioskiem o dobrowolną rezygnację z procedury. 6) Podatnik wystąpił z wnioskiem o identyfikację w nowym państwie członkowskim identyfikacji.

ZAŁĄCZNIK III

Deklaracje VAT

Część 1: Informacje ogólne		
Kolumna A	Kolumna B	Kolumna C
Numer pola	Procedura nieunijna	Procedura unijna
Unikalny numer referencyjny ⁽¹⁾		
1	Indywidualny numer identyfikacyjny VAT nadany przez państwo członkowskie identyfikacji zgodnie z art. 362 dyrektywy 2006/112/WE	Indywidualny numer identyfikacyjny VAT nadany przez państwo członkowskie identyfikacji zgodnie z art. 369d dyrektywy 2006/112/WE, w tym kod kraju
2	Okres VAT ⁽²⁾	Okres VAT ⁽³⁾
2a	Termin rozpoczęcia i zakończenia okresu ⁽⁴⁾	Termin rozpoczęcia i zakończenia okresu ⁽⁵⁾
3	Waluta	Waluta
Część 2: W przypadku każdego państwa członkowskiego konsumpcji, w którym należy jest podatek VAT ⁽⁶⁾		
		2a) Dostawy dokonywane z siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej w państwie członkowskim identyfikacji
4.1	Kod państwa członkowskiego konsumpcji	Kod państwa członkowskiego konsumpcji
5.1	Podstawowa stawka podatku VAT w państwie członkowskim konsumpcji	Podstawowa stawka podatku VAT w państwie członkowskim konsumpcji
6.1	Obniżona stawka podatku VAT w państwie członkowskim konsumpcji	Obniżona stawka podatku VAT w państwie członkowskim konsumpcji
7.1	Podstawa opodatkowania według stawki podstawowej	Podstawa opodatkowania według stawki podstawowej
8.1	Kwota podatku VAT według stawki podstawowej	Kwota podatku VAT według stawki podstawowej
9.1	Podstawa opodatkowania według obniżonej stawki	Podstawa opodatkowania według obniżonej stawki
10.1	Kwota podatku VAT według obniżonej stawki	Kwota podatku VAT według obniżonej stawki
11.1	Całkowita kwota podatku VAT do zapłaty	Całkowita kwota podatku VAT do zapłaty z tytułu usług świadczonych z siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej w państwie członkowskim identyfikacji
		2b) Dostawy dokonywane ze stałych miejsc prowadzenia działalności gospodarczej znajdujących się poza państwem członkowskim identyfikacji ⁽⁷⁾
12.1		Kod państwa członkowskiego konsumpcji
13.1		Podstawowa stawka podatku VAT w państwie członkowskim konsumpcji
14.1		Obniżona stawka podatku VAT w państwie członkowskim konsumpcji

Kolumna A	Kolumna B	Kolumna C
Numer pola	Procedura nieunijna	Procedura unijna
15.1		Indywidualny numer identyfikacyjny VAT lub w przypadku jego braku numer rejestracji podatkowej nadany przez państwo członkowskie, w którym podatnik ma stałe miejsce prowadzenia działalności gospodarczej, w tym kod kraju
16.1		Podstawa opodatkowania według stawki podstawowej
17.1		Kwota podatku VAT do zapłaty według stawki podstawowej
18.1		Podstawa opodatkowania według obniżonej stawki
19.1		Kwota podatku VAT do zapłaty według obniżonej stawki
20.1		Całkowita kwota podatku VAT do zapłaty z tytułu usług świadczonych ze stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej znajdującego się poza terenem państwa członkowskiego identyfikacji
		2c) Suma całkowita w przypadku siedziby działalności gospodarczej lub stałego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej w państwie członkowskim identyfikacji i wszystkich stałych miejsc prowadzenia działalności gospodarczej we wszystkich pozostałych państwach członkowskich
21.1		Całkowita kwota podatku VAT do zapłaty przez wszystkie miejsca prowadzenia działalności gospodarczej (pole 11.1 + pole 11.2 ... + pole 20.1 + pole 20.2 ...)

(¹) Unikalny numer referencyjny nadany przez państwo członkowskie identyfikacji składa się z kodu państwa członkowskiego identyfikacji/numeru VAT/okresu VAT – np. GB/xxxxxxxx/Q1.yy + wstawić znacznik czasu dla każdej wersji. Numer ten jest nadawany przez państwo członkowskie identyfikacji przed przekazaniem deklaracji innemu zainteresowanemu państwu członkowskiemu.

(²) Odnosi się do kwartałów kalendarzowych: I kw.rrrr – II kw.rrrr – III kw.rrrr – IV kw.rrrr.

(³) Odnosi się do kwartałów kalendarzowych: I kw.rrrr – II kw.rrrr – III kw.rrrr – IV kw.rrrr.

(⁴) Należy wypełnić tylko w przypadkach, gdy osoba podlegająca opodatkowaniu przedkłada więcej niż jedną deklarację VAT za ten sam kwartał. Odnosi się do dni kalendarzowych: dd.mm.rrrr – dd.mm.rrrr.

(⁵) Należy wypełnić tylko w przypadkach, gdy osoba podlegająca opodatkowaniu przedkłada więcej niż jedną deklarację VAT za ten sam kwartał. Odnosi się do dni kalendarzowych: dd.mm.rrrr – dd.mm.rrrr.

(⁶) W przypadku więcej niż jednego państwa członkowskiego konsumpcji (lub jeśli w pojedynczym państwie członkowskim konsumpcji zmieniła się stawka podatku VAT w połowie kwartału) należy wypełnić pole 4.2, 5.2, 6.2 itp.

(⁷) W przypadku więcej niż jednego miejsca prowadzenia działalności gospodarczej należy wypełnić pole 12.1.2, 13.1.2, 14.1.2 itp.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 816/2012**z dnia 13 września 2012 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do

produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.

- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 września 2012 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

José Manuel SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	MK	59,9
	ZZ	59,9
0707 00 05	MK	23,6
	TR	121,6
	ZZ	72,6
0709 93 10	TR	112,7
	ZZ	112,7
0805 50 10	AR	94,3
	BO	100,6
	CL	105,1
	TR	97,0
	UY	84,1
	ZA	99,4
	ZZ	96,8
0806 10 10	BA	58,9
	EG	180,7
	MK	53,3
	TN	197,3
	TR	117,9
	ZZ	121,6
0808 10 80	AR	201,7
	BR	93,9
	CA	157,8
	CL	87,0
	NZ	123,4
	US	177,6
	ZA	125,9
	ZZ	138,2
0808 30 90	AR	196,5
	CN	49,3
	TR	121,9
	ZA	162,3
	ZZ	132,5
0809 30	TR	162,0
	ZZ	162,0
0809 40 05	BA	60,9
	HR	73,9
	IL	57,6
	TR	107,6
	XS	60,5
	ZZ	72,1

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DECYZJE

DECYZJA RADY 2012/503/WPZiB

z dnia 13 września 2012 r.

zmieniająca decyzję 2010/452/WPZiB w sprawie Misji Obserwacyjnej Unii Europejskiej w Gruzji, EUMM Georgia

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28, art. 42 ust. 4 i art. 43 ust. 2,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 12 sierpnia 2010 r. Rada przyjęła decyzję 2010/452/WPZiB ⁽¹⁾, która przedłużyła funkcjonowanie misji obserwacyjnej Unii Europejskiej w Gruzji („EUMM Georgia” lub „misja”) ustanowionej 15 września 2008 r. Decyzja ta traci moc w dniu 14 września 2012 r.
- (2) W dniu 15 maja 2012 r. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPiB) zatwierdził zalecenia dotyczące przeglądu na szczeblu strategicznym przyszłości EUMM Georgia.
- (3) Funkcjonowanie EUMM Georgia powinno zostać przedłużone na kolejny okres dwunastu miesięcy na podstawie jej obecnego mandatu.
- (4) Misja będzie prowadzona w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i utrudnić osiągnięcie celów działań zewnętrznych Unii określonych w art. 21 Traktatu.
- (5) W związku z tym należy odpowiednio zmienić decyzję 2010/452/WPZiB,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2010/452/WPZiB wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 7 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wszyscy członkowie personelu przestrzegają określonych dla danej misji minimalnych norm bezpieczeństwa operacyjnego oraz planu bezpieczeństwa misji wspierającego unijną politykę bezpieczeństwa w terenie. Jeśli chodzi o ochronę informacji niejawnych UE, powierzonych

personelowi w trakcie pełnienia obowiązków, przestrzega on zasad i minimalnych norm w zakresie bezpieczeństwa ustanowionych na mocy decyzji Rady 2011/292/UE z dnia 31 marca 2011 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE (*).

(*) Dz.U. L 141 z 27.5.2011, s. 17.”;

2) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 12

Bezpieczeństwo

1. Dowódca operacji cywilnej kieruje planowaniem przez szefa misji środków bezpieczeństwa i zapewnia ich właściwe i skuteczne wykonywanie przez EUMM Georgia zgodnie z art. 5 i 9.

2. Szef misji jest odpowiedzialny za bezpieczeństwo misji i za zapewnienie przestrzegania minimalnych wymogów bezpieczeństwa mających zastosowanie do misji, zgodnie z polityką Unii dotyczącą bezpieczeństwa personelu rozmieszczonego poza terytorium Unii w ramach zadań operacyjnych na mocy postanowień tytułu V Traktatu i jego instrumentów wspierających.

3. Szef misji jest wspierany przez wyższego funkcjonariusza ds. bezpieczeństwa misji (SMSO), który podlega szefowi misji i pozostaje również w ścisłych stosunkach służbowych z Europejską Służbą Działań Zewnętrznych (ESDZ).

4. Przed objęciem swoich funkcji personel EUMM Georgia uczestniczy w obowiązkowym szkoleniu w zakresie bezpieczeństwa, zgodnie z OPLAN. Personel uczestniczy również w regularnie organizowanych przez SMSO szkoleniach uaktualniających w teatrze działań.

5. Szef misji zapewnia ochronę informacji niejawnych UE zgodnie z decyzją 2011/292/UE.”;

3) w art. 14 ust. 1 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Finansowa kwota odniesienia przewidziana na pokrycie wydatków związanych z misją w okresie od 15 września 2012 r. do 14 września 2013 r. wynosi 20 900 000 EUR.”;

4) art. 16 otrzymuje brzmienie:

⁽¹⁾ Dz.U. L 213 z 13.8.2010, s. 43.

„Artykuł 16

Udostępnianie informacji niejawnych

1. WP jest upoważniony do udostępniania państwom trzecim, które przyłączą się do niniejszej decyzji, w stosownych przypadkach i zgodnie z wymogami misji, informacji i dokumentów niejawnych UE powstałych do celów misji, objętych klauzulą tajności do poziomu „CONFIDENTIEL UE/EU CONFIDENTIAL”, zgodnie z decyzją 2011/292/UE.

2. WP jest również upoważniony, zgodnie z potrzebami operacyjnymi misji, do udostępniania ONZ i OBWE informacji i dokumentów niejawnych UE powstałych do celów misji, objętych klauzulą tajności do poziomu „RESTREINT UE/EU RESTRICTED”, zgodnie z decyzją 2011/292/UE. W tym celu WP oraz właściwe organy ONZ i OBWE dokonują niezbędnych uzgodnień.

3. W przypadku szczególnej i natychmiastowej potrzeby operacyjnej WP jest również upoważniony do udostępnienia państwu przyjmującemu wszelkich informacji i dokumentów niejawnych UE powstałych do celów misji, objętych klauzulą tajności do poziomu „RESTREINT UE/EU RESTRICTED”, zgodnie z decyzją 2011/292/UE. W tym celu WP oraz właściwe organy państwa przyjmującego dokonują niezbędnych uzgodnień.

4. WP jest upoważniony do udostępnienia państwom trzecim, które przyłączą się do niniejszej decyzji, wszelkich dokumentów jawnych UE związanych z treścią obrad Rady w odniesieniu do misji i objętych tajemnicą zawodową na podstawie art. 6 ust. 1 regulaminu wewnętrznego Rady (*).

5. WP może przenieść uprawnienia, o których mowa w ust. 1–4, a także zdolność do dokonywania uzgodnień, o których mowa w ust. 2 i 3, na osoby, których jest zwierzchnikiem, na dowódcę operacji cywilnej lub na szefa misji.

(*) Decyzja Rady 2009/937/UE z dnia 1 grudnia 2009 r. dotycząca przyjęcia regulaminu wewnętrznego Rady (Dz.U. L 325 z 11.12.2009, s. 35).;

5) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 17

Przegląd misji

Przegląd misji jest przedstawiany KPiB co sześć miesięcy na podstawie sprawozdania szefa misji i ESDZ.”;

6) art. 18 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Niniejsza decyzja traci moc z dniem 14 września 2013 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 13 września 2012 r.

W imieniu Rady

A. D. MAVROYIANNIS

Przewodniczący

CENY PRENUMERATY w 2012 r. (bez VAT, włącznie z normalną opłatą za dostawę przesyłki)

Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	1 200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, wersja papierowa + roczne wydanie na płycie DVD	w 22 językach urzędowych UE	1 310 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria L, wyłącznie wersja papierowa	w 22 językach urzędowych UE	840 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, serie L i C, miesięczne wydanie na płycie DVD (komplet)	w 22 językach urzędowych UE	100 EUR/rok
Suplement do Dziennika Urzędowego (seria S) – Ogłoszenia o przetargach, płyta DVD raz w tygodniu	wielojęzyczny: w 23 językach urzędowych UE	200 EUR/rok
Dziennik Urzędowy UE, seria C – Konkursy	w językach, których dotyczy konkurs	50 EUR/rok

Prenumerata *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, który jest wydawany w językach urzędowych Unii, dostępna jest w 22 wersjach językowych. Dziennik Urzędowy składa się z dwóch serii – L (Legislacja) oraz C (Informacje i zawiadomienia).

Dla każdej wersji językowej jest otwierana osobna prenumerata.

Zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 920/2005, opublikowanym w Dzienniku Urzędowym L 156 z dnia 18 czerwca 2005 r., instytucje Unii Europejskiej nie mają obowiązku sporządzania wszystkich aktów prawnych w języku irlandzkim ani publikowania ich w tym języku. W związku z tym irlandzkie wydania Dziennika Urzędowego sprzedawane są osobno.

Prenumerata Suplementu do Dziennika Urzędowego (seria S – Ogłoszenia o przetargach) obejmuje wszystkie 23 wersje językowe na pojedynczej płycie DVD.

Na żądanie prenumeratorzy *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* mogą otrzymać różne załączniki do Dziennika Urzędowego. Prenumeratory informowani są o publikacji załączników poprzez zawiadomienia dołączane do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*.

Sprzedaż i prenumerata

Prenumeratę różnych odpłatnych publikacji wydawanych okresowo, na przykład prenumeratę *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, można zamówić u naszych dystrybutorów handlowych. Wykaz dystrybutorów handlowych znajduje się na stronie internetowej:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_pl.htm

Portal EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL